

[Asger Jensen.]

hvad der da var opnået. Jeg vil dog tro, at indholdet allerede i dag godt kan tåle at måles med 1930'erne også i forhold til den tids levestandard, men derfor arbejder regeringen stadig væk med at finde forbedringer frem, og det skal nok også komme i den rækkefølge, der kan være rimelighed i det.

Når hr. Niels Mørk siger, at man begynder ved den forkerte ende, man skulle have begyndt med indholdet, må jeg bestemt sige, at det er jeg ikke enig i. Den diskussion havde man ved kommunalreformen, om det var rigtigt først at skabe rammene, eller det var det rigtigste først at skabe indholdet. Jeg tror ikke, der er nogen mere i dag, der vil sige, at det havde været rigtigt at begynde med indholdet; det må i alle tilfælde være rigtigst først at få rammene lagt og så se at udfylde dem så godt som muligt bagefter. Det kan næsten ikke tænkes, at det kan være muligt at gøre det på den anden måde. Selvfølgelig kunne man uden videre hæve understøttelsen under det gamle system, det er da klart, men det havde socialdemokratiet jo kunnet gøre i al den tid, de havde flertal her i salen. Det er jo ikke noget problem, der er blevet mere akut nu, end det har været tidligere, så jeg tror, det er en udmærket begyndelse, man her får gjort.

Jeg har sagt lidt om børneværnsloven. De tre andre lovforslag er jo følgelove af selve den strukturforandring, der sker.

Til lovforslaget om åndssvageforsorg siges det i bemærkningerne, at regeringen egentlig er tilhænger af en kommunalisering af åndssvageforsorgen, og det er også socialkommissionen gået ind for. Det forstod jeg hr. Niels Mørk var meget betænkelig ved. Jeg ved ikke, jeg fik ikke klart fat i, hvori betænkelighederne bestod. Jeg tror, det ville være en ganske udmærket ting at få folkevalgte medlemmer ind i medansvaret også for udviklingen her. Til tider kan man jo i fjernsynet få den opfattelse, at det nærmest er et enmandsforetagende, således som det ledes i dag, og jeg kan ikke forstå, at det skulle være socialdemokratiets hensigt absolut at bide sig fast i den form for ledelse. Jeg tror, at hvis man får folkevalgte medlemmer ude i landet ind på disse områder, er det også muligt at skabe en bedre forståelse hos de bevilgende myndig-

heder, for jeg kan forstå, at det, åndssvageforsorgen er utilfreds med — det er dog en undtagelse — er, at man har en uforstående bevilgende myndighed at slås med, når pengene skal skaffes. Man ville få folk nærmere ind på livet ved, at som det her antydes, amtsrådene fik ansvaret for det. Jeg tror også, det ville være en gavnlig modernisering. Lovforslaget om ændring af revalideringsloven indeholder jo rene konsekvensændringer, som der ikke er grund til at opholde sig ved.

Jeg tror altså, at den hovedlov, vi taler om, og som jo er en rammelov, der senere skal udfyldes med nye lovinitiativer, vil være en god lov. Det er min opfattelse, at lovforslaget har det rigtige sigte mod en videre udbygning og modernisering af løsningen af de sociale opgaver. Det konservative folkeparti kan give principiel tilslutning til lovforslaget.

Holger Hansen: De foreliggende fire lovforslag er de første i den række af forslag, der skal virkeliggøre socialreformen. De bygger på den omfattende betænkning, som kommissionen afgav for et par måneder siden.

Det er vel ingen nyhed, at mit parti har fulgt arbejdet i og omkring denne kommission med ganske særlig interesse. Det skyldes ikke alene, at det var venstre, der i sin tid tog initiativet til, at kommissionsarbejdet kom i gang, men også, at vi anser en virkelig socialreform for en meget påtrængende opgave i vort samfund. Heri ligger ikke, at vi skulle underkende de sociale resultater, der gennem årene er nået med den hidtidige opbygning og med den dygtige og samvittighedsfulde indsats, som tusinder af sociale medarbejdere har præsteret inden for de rammer, lovgivningen har budt dem. Ser vi det på baggrund af de vældige ændringer, der er sket på alle andre områder i vort samfund, er det tværtimod imponerende, at en opbygning og en struktur, hvis hovedtræk blev skabt i vore bedsteforældres barndom, trods alt har kunnet fungere så godt, så længe som tilfældet har været.

Jeg vil gerne have dette sagt klart, fordi der i dele af den hidtidige debat har været en tendens til at opfatte ønsket om en socialreform som en kritik af de mennesker og de organer, som arbejder på de sociale om-